

Ve vodě se šmouha začala zaostřovat a brzy se zhmotnila do Julia. V momentě, kdy se ho Jamie dotkl, prudce otevřel oči, a než si uvědomil, na koho se dívá, tvářil se poněkud otráveně.

Jamie ho popadl pod pažemi a pokusil se jej vytáhnout na hladinu, ale nešlo to. Tehdy si všiml řetězu, který měl Julius omotaný kolem kotníku. Zlověstná černá činka držela Julia u dna jako kotva, jako kraken, který stahuje svou kořist dolů. Jamie se potopil na dno, aby řetěz uvolnil, ale když se mu to nedařilo, popadl činku a se zatnutými zuby a s vypětím všech sil ji zvedl. Z úst mu unikaly bubliny, ale přesto vytáhl Julia i činku z vody, a ignoroval příšernou bolest ve svalech, když je oba vlekl k okraji bazénu.

„Jsi zraněný?“ zeptal se Jamie, když si všiml, že je Julius při vědomí.

Julius zavrtěl hlavou a pak se pozvracel na dlaždičky.

Jamie mu odmotal činku z nohy a opatrně, aby mu přitom ještě víc neublížil, začal Julia přesouvat do zotavovací polohy.

Ale druhý partizan se k Jamieho údivu rozesmál, přetočil se a postavil se na nohy.

„Vidím, že si pamatuješ část našeho tréninku o záchraně a zotavení tonoucího,“ řekl, jako by se nestalo nic zvláštního.

Julius se rozesmál smíchem znějícím jako chřestýš a natáhl ruku k Jamiemu, který ji chytil, a oba pak stáli čelem k sobě a na hladině bazénu přitom poskakoval jejich pokřivený obraz.

Se sebevědomou domýšlivostí, ostře řezanou čelistí a jahodově blond vlasy Julius vypadal jako typický středoškolský rozehrávač z toho druhu filmů, které Lottie zbožňovala a Ellie upřímně nesnášela.

Ale teď byl Julius uprostřed rozdělený. Pravá strana zůstala ostrá jako vybroušený diamant a smála se jako krokodýl, zatímco levá strana, na niž se raději nenakláněl, byla jiná. Zatímco jeho pravé oko bylo průzračné jako voda v moři, jeho náhradní na levé straně

bylo trochu tmavší, jako by vplul hlouběji do oceánu. Ale nějak mu slušelo. I jeho levá paže byla jiná. Od zápěstí až k rameni se mu po ní táhly tři výrazné stříbrné jizvy. Byl to suvenýr z automobilové nehody v Japonsku, když se honil za Lottií, kterou omylem považoval za princeznu.

„Co se stalo?“ zeptal se Jamie s upřímným zájmem, i když trochu s obavami, aby si Julius nemyslel, že se vyptává na jeho zranění. Jamie si byl totiž moc dobře vědom toho, že za jeho chybějící oko může Saskia.

„Zdeptanost,“ zamumlal Julius, zatímco se loudal po okraji bazénu. „Doufal jsem, že minuta na dně bazénu by mi mohla pomoci znovu nastartovat adrenalin.“ Kývl hlavou k černé hromadě řetězu a činky na podlaze. „Myslel jsem, že kdyby na tom závisel můj život, tak tu činku budu schopný vytáhnout.“

„To je dost sebezničující chování,“ zhodnotil Jamie na rovinu.

Julius se zazubil. „To je.“

Na způsobu, jakým se spolu bavili, bylo něco divného, něco, co Jamie nedokázal určit, dokud Julius znovu neskočil do vody, až to špláchno, a Jamieho nezasáhly kapky vody do obličeje.

Julius s ním nemluvil jako s princem. V jeho řeči nebyla žádná pompéznost, žádný obdiv a žádné zbožňování. Popravdě, byla to úleva, a tak Jamie skočil za ním.

„Z čeho jsi tak zdeptaný?“ zeptal se Jamie, když oba začali na hlubším konci bazénu šlapat vodu. Obvykle lidi takhle nevyslychal, ale částečně se za Julia cítil zodpovědný. Byli teď ve stejném týmu a Jamie se o své lidi staral.

Julius si odhodil vlasy dozadu a nasadil úsměv, který mu ovšem nedosáhl až k očím. „Tahle zraněná paže nedělá vždy to, co po ní chci.“

„Musíš s ní správně cvičit,“ prohodil Jamie automaticky. Julius opět vyprskl smíchy a znakem odplaval pryč.